

ACC. N:R. M. 10327: 1-2.

Landskap: Småland..... Upptecknat av: Leif Eeg-Olofsson.....
Härad: Västra..... Adress: St. Alg. 6, Lund.....
Socken: Nydala..... Berättat av: Anna Andersson.....
Uppteckningsår: 1946..... Född år 1867..... i Nydala.....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

S.1f. Bröllops seder.

s. 1-2.

Lu F 52.

ACC. N:R M. 10397:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bröllops seder.

1

Efter bröllopet fick bruden vardagsringar. De var fina och blanka, nästan som guld. Man kunde få låna vigselring av guldsmeden i Sävsjö. De riktiga ringarna var så dyra och dåliga då. De var så tunna och hade 18 karat.

Förr i världen hade de alltid böneman. Förlovning fanns inte då. Fästmannen gav svärfadern t.ex. en hatt och svärmodern t.ex. ett förklä.

Vid bröllopsmåltiden hade de ingen vit duk i taket. Inte heller hade de päll i kyrkan. Vid bordet satt brudparet främst, sedan deras föräldrar och prästen, och sen hur som helst. Det var mycket trugning. Bestämda rätter hade de inte, utan de tog, vad de hade, t.ex. ärter, stuvat kalvkött, blåbärskräm. Före min tid hade de musik vid bordet. Då lämnade de också kvar mat på tallrikarna, och den skulle vara åt tomten. Det var insamling åt spelemannen. Det var dans, och brudparet dansade först. Kronan skulle dansas av bruden. Alla skulle dans^a med henne.

Före min tid var det sänglag mellan pojkar och flickor. Om

Folksamling

22

ACC. N:R M. 10327: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

de nygifta ville ha en flicka, satte de en spräckt träsko under sängen.

Brudgummen var klädd i bonjour och bruden i svart klänning utan slöja. Det var inte vanligt att låna kyrkans brudkrona. Men det var mycket gängse med myrtenkrona. Den som inte var mö, fick inte ha krona. Det sas, att om en, som inte var mö, hade kronan, skulle den bli svart. Det var en stor skam att inte vara mö vid bröllopet. Bruden skulle ha en peng i skon för att dra pengar till huset.

Bröllopgården kläddes med ~~med~~ björkar och skalade granar. Björkdragningen har kommit på senare år. Den första var hos Ströms. Om brudparet gick till prästens, pyntades inte gården mycket. Åreporten restes av ungdomen i byn.